

στοῦ μισέρ Φραντζεσκάκη Διακονόπουλου ὁ ὁποῖος γράφει ὑπὸ χειρὸς του κάτωθεν εἰς ἀσφάλεια.

/ — ἐγὼ Φραντζῆκος Διακονόπουλος ἀντιμάρτυρας ὡς ἐγροίκησα ἀπὸ τὸν ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης ἔγραψα τὶς ἄνωθεν δύο μαρτυρίες.

864

Δωρεά

φ. 457^Γ

/ Φ 495

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Μαΐου 19/ τὴν σήμερον ἡ κερά Καλή ἡ συν / βία τοῦ ποτὲ μακαρίτην μισέρ Σταμάτην Νταρόδου λέγειν καὶ θέλει μὲ καλήν τῆς ὄρεξιν καὶ μὲ ἰδίαν τῆς / βουλή ὅτιν ἐπειδὴν καὶ κοπελλούδα τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀντρός τῆς καὶ νὰ τῆ γυρεύου νὰ παντρευτῆν θέ / λει καὶ ἡ ἀφεντιάν τῆς νὰ τὸ κάμη διὰ νὰ μὴν τῆς τύχη καὶ ξεπέσην εἰς περισσότερον καὶ εἰς τοῦτο λέγειν / πρῶταν πὼς τὸ σπίτιν τῶν Ἑγγηγαριῶν ὅπου τῆς ἦφηκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄνδρας τῆς σκαθῶς γρά / φει εἰς τὴν διαθήκην του ἔτζι καὶ ἡ αὐτὴν κερά Καλή τῆς τὸ ξανατάζειν νὰ εἶναι ἐδικόν τῆς φέρμο / ποσσέσον μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καθὼς τῆς τὸ ἀφήνει ἐκεῖνος ὁ μακαρίτης. Ἀκόμη καὶ ἡ αὐτὴ / κερά Καλή τῆς τάζει ἀπὸ λόγουν τῆς διὰ τῆ ψυχὴν τῆς καὶ διὰ τῆ ψυχὴν τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀντρός τῆς / ἕνα ἀκόνισμα τὸ Μέγα Ταξιάρχη. Ἀκόμη ἕνα ζευγάρι σεντόνια μὲ τὰ δέματα καὶ μὲ τὶς μέ / ριζες καὶ ἕνα ζευγάρι μαξελάρια ξεχιτένια καὶ μιὰ κουρτούνα ξεχιτένη μὲ τὸ κλῆ / μα καὶ μιὰ μπόλια μὲ τὰ δύο ξόμπλια, ἀκόμα καὶ ἕνα τιλάρι [[εὔκαιρον]], ἀκόμα δί / νει τῆς καὶ μιὰ σκάφην καὶ μιὰ πινακωτὴν, ἀκόμη καὶ μιὰ κασέλα φελουργία καὶ τέσσερα πι / θάρια. Ἐδῶ παρὼν καὶ ἡ ἄνωθεν κοπελλούδα ἡ Μαρίνα καὶ τάζειν καὶ αὐτὴν ἀπὸ λόγουν τῆς πὼς ἔ / χει εἰς τὴν Μπάρρον τρία κομμάτια χωράφια ἀπὸ γονικά τῆς ἀπὸ τοῦ πατέραν τῆς, ἀκόμη λέγειν πὼς / ἔχειν καὶ δύο ζευγάρια μπουστομπράτζολα κόκκινα βελουῶδα καὶ πράσινα καὶ τρία ζευγάρια / μπουστομάνικα τὸ ἕνα μαυροκέντητο καὶ τὰ ἄλλα ἀσπροκέντητα καὶ τρεῖς ποδιές καὶ τρεῖς μπό / λιες καὶ τρία σπαλέτα καὶ μιὰ κρεββαταρία μὲ τὰ κατάχρειάν τῆς καὶ μιὰ σκάφην καὶ ἕνα / χαρανὶ καὶ μιὰ κασελέτα κυπαρισσένη καὶ ἕνα ζευγάριν σεντόνια καὶ ἕνα πολίτικον πάπλω / μα καὶ μιὰ βελέντζια καὶ πετζέτες ἔξε καὶ ἕνα μαντήλι καὶ σιδερικά ὅ,τι κάνει χρεια νοῦς / ζευγᾶ πὸ ἦτανε μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν σπίτι. Ἀκόμη τάζει τῆς κιουρᾶς τῆς καὶ τρεῖς ἀπλά / δενες καὶ τρία πιάτα μαρμα-

ρένια ἔχειν καὶ μία λανάρα καὶ ἓνα μάνγγανο καὶ ἄλλες μα / σαρίες καὶ εἰς βεβαίωσιν τῶν ἄνωθεν βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες.

/ — Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Τριβιζᾶς πρωτόπαπας Ναξίας μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

/ — Πολυχρόνης Εὐδαίμων μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

865

Σύσταση προικῶς

φ. 157^{r-v}

/ Εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος εἰς τὶς 20 / τοῦ ἄνωθεν μηνὸς τοῦ Μαΐου εἰς τὸ μοναστήρι τῆς κυρίας Φανερωμένης ἐνεφανίστην καὶ ὁ κύριος Μιχαὴλ Κατρεφτάκης καὶ ἡ συν / βίαν του ἡ κερά Παρασκευὴ ἡ θεία τοῦ κύριου Γεωργίου Φασόλα οἱ ὅποιοι κράζοντας τὸ ὄνομα / τῆς Ἁγίας Τριάδος Πατρὸς Θεοῦ καὶ Ἁγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ζευγαριῶν Μαρίας καὶ κάμγου τὴν συμφωνίαν μετὰ τὴν ἄνωθεν Μαρίνα ἡγουσῶν ὁ ὄνομα λεγόμενος Γεώργιος νὰ πάρῃν τὴν ἄνω λεγομένη Μαρίνα εἰς γυναίκαν του νόμιμον καὶ εὐλο / γητικὴν καθὼς ὀρίζει ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. Οὕτως τὸν ἐθέλει καὶ ἡ / λεγομένη Μαρίνα τὸν αὐτὸν Γεώργιον εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς δι / ακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἐν μπρώ / τοις ἡ θεία του ἡ κερά Παρασκευὴν καὶ ὁ ἄνωθεν μπάρμπας του ὁ κύριος Μιχαὴλ τοῦ δίνου τὴν εὐχὴν / τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τὸς ὡσάν τῶν γονέων του. Ἐπειτα λέγειν / ὁ ἄνωθεν Γεώργιος πὼς ἔχειν ἀπὸ γονικά του ἓνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὸ μέρος τοῦ Ὀρκοῦ καὶ ἓνα συ / κογύριν σύνμπλιο τοῦ παπᾶ τοῦ Ἀμάη, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Λαγγάδα ἓνα ποτιστικὸν καὶ ἔχουν το μετὰ τὴ θείαν του τὴ Μαρία, ἀκόμη καὶ μία κασελοπούλα. Ἐτι τοῦ τάζειν ὁ ἄνωθεν μπάρμπας του ὁ κύριος Μιχαὴλ / καὶ ἡ θεία του ἡ κερά Παρασκευὴν ἓνα βοῦδιν ζευγαρικόν, ἀκόμη τάζει του ὁ κύριος Μιχαὴλ καὶ / δέκα ρεάλια εἰς ἓνα σκρίτον, ἀκόμα καὶ τέσσερα μόδια γέννημα καὶ ἓνα μόδι μαγέρεμα, ἀκόμη / τάζει του καὶ ἡ θείαν του ἡ Ἀννέζαν τὰ ὀσπίτινά τζη ποὺ ἔχειν εἰς τὰ Μυτριά μετὰ τὸ περιγάρδι πῶχει [] / συκιά μετὰ τοῦτον νὰ κάθουνται μαζὶν νὰ πορεύουται ἀντάμα καὶ νὰ τὴν ἐκοιτάζουσιν καὶ κα[] / τις χρεια καὶ πάλι ἀποθανώντας τῆς ὅ,τι τῆς βρεθῆν ἐδικάν του καὶ ἂ δὲν νέθέλασι [] τ[] γι[] / βγει νάχη πάλι τῆς ἐξουσίας τῆς τὸ πρᾶμα τῆς νὰ τὸ κἀνη ὡς θέλει. Ἀκόμα λέγειν ὁ κύριος